

[Ohr. Søgaard.]

Forholdene derovre. Og da der jo har været gode Betingelser for Familiepleje paa Djursland, hvor der er anbragt 200 Patienter i Familiepleje, er der ingen Grund til at antage, at der ikke ogsaa i Omegnen af Faaborg skulde være Mulighed for Familiepleje.

Nu kunde man jo spørge, om en saadan Ordning af dette Spørgsmaal er forsvarlig; det mener jeg den er. Plejecentralen skal oprettes i Forbindelse med Middelfart Sindssygehospital; og det er særlig dette Sindssygehospital, der trænger til Udvidelse, idet det er meget haardt belastet. Det er Meningen at anbringe de kronisk sindssyge og samtidig rolige Patienter paa Hvedholm Slot, saa der bliver Plads til de friske Tilfælde paa Middelfart Hospital. Naar man spørger, om en saadan Ordning er forsvarlig, staar man ikke paa bar Bund, idet der allerede i en Aarrække har været en lignende Plejecentral paa Djursland, hvor der er anbragt en Del enten i Familiepleje eller i Plejecentral efter Initiativ af Overlæge Hallager i Aarhus. Denne Ordning er anset for forsvarlig og god. Den Ordning, der her foreslaas, er anbefalet af Overlægen paa Middelfart Sindssygehospital og Sundhedsstyrelsen. Jeg tror, at disse stakkels ældre, kroniske sindssyge i Virkeligheden vil finde sig bedre under disse frie Forhold og i de kønne Omgivelser, der er ved Hvedholm — der bliver mellem 9 og 10 ha Park til — end paa Hospitalet med dets strengere Regler.

Efter alt, hvad der foreligger, tror jeg, at der, hvis dette Lovforslag gennemføres, ikke længere vil kunne siges at være Pladsmangel. Jeg nævnte før, at der staar 236 paa Venteliste, men der er allerede paa de nuværende Hospitaler 150 ledige Pladser; der skaffes ved Forslaget 125 Pladser paa Hvedholm, og ved Forandringer paa Vordingborg og Viborg Hospitalerne vil der kunne skaffes henved 100 nye Pladser. Hvis der saa yderligere bliver Familiepleje i Omegnen af Hvedholm, tror jeg, at Talen om den store Pladsmangel vil forstumme. Derfor skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Det forekommer mig at være baade sagligt forsvarligt og økonomisk overkommeligt.

Kammersgaard: Ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag om Statens Erhvervelse af Hvedholm Slot til Plejeanstalt for sindssyge forekommer det mig, at vi er i en noget ejendommelig Situation. Jeg maa maaske i Parentes indskyde den Bemærkning, at jeg havde meget gerne set, at Ordet

„Plejeanstalt“ i Lovforslagets Titel havde været erstattet med et andet, f. Eks. Ordet Plejehjem.

Situationen er meget ejendommelig, siger jeg, thi Sagen er den, at samtlige Sindssygelæger her i Landet udtaler, at den Foranstaltning, som dette Lovforslag tager Sigte paa, Købet af Hvedholm Slot, er ganske utilstrækkelig og ikke forsvarlig. Naar jeg bruger disse Udtryk, er det, fordi disse to Udtryk er hentet fra Udtalelser, den højtærede Minister brugte, da vi under Finanslovforslagets første Behandling debatterede disse Forhold her i Salen. Altsaa, naar samtlige Sindssygelæger mener, at en saadan Foranstaltning ikke alene er utilstrækkelig, men endogsaa ikke forsvarlig, er det ikke, fordi de i og for sig har noget imod en Udvidelse af Familieplejen; det har Sindssygelægerne udtalt. Men selv om den højtærede Minister mener, at Pladsmangelen, forudsat at Lovforslaget gennemføres, dermed er afhjulpet, og at alt saa skulde være, om ikke i den skønneste Orden, saa i alt Fald i nogenlunde god Orden, maa det dog ikke undre det høje Ting eller den højtærede Minister, at vi fra vor Side, naar vi ser, at samtlige Sindssygelæger her i Landet indtager den nævnte Stilling til Spørgsmaalet, ikke kan gaa med til uden videre at slaa en Streg over Lægernes Opfattelse. Det er dog dem, der bærer Dagens Byrde og Hede med Behandlingen af de sindssyge. Jeg synes, at de derfor har et rimeligt Krav paa, at der ved Ordningen af de Forhold, som saa stærkt griber ind i Behandlingen af de sindssyge, tages et rimeligt Hensyn til deres enstemmige Udtalelser vedrørende denne Sag. Naar derfor Sindssygelægerne med stor Styrke har gjort gældende, at Opførelsen af et nyt Hospital er en Nødvendighed — og heri er jeg ganske enig med dem —, tror jeg, den højtærede Minister havde gjort klogt i at lytte til denne Tale og i alt Fald i saa høj Grad, som det økonomisk var overkommeligt, at realisere de Tanker, der laa til Grund for den. Men det vil den højtærede Minister som bekendt ikke, og saa er der jo foreløbig ikke noget at stille op i saa Henseende. Heller ikke den paatænkte Udvidelse af Aarhus-Hospitalet, der som bekendt rummer 200 Patienter mindre end de andre Statshospitaler, vil Ministeren gaa med til. Jeg kan ved denne Lejlighed ikke tilbageholde den Bemærkning, at det i denne Forbindelse vilde have en vis Interesse at vide, hvad hver Plads ved en saadan Udvidelse af Aarhus Hospital vilde komme til at koste, for det Beløb af 3 200 000 Kr., der under